

Košara - izdelek slovenskega pletarstva

BESEDILO in FOTOGRAFIJE: BOJANA DORIČ

Društvo katoliških pedagogov Slovenije že štiri leta pripravlja mednarodno konferenco Vzgoja za ljubezen do domovine in države.

Pred dvema letoma je prišlo do zamisli, da na konferenco vežejo natečaj, na katerega povabijo osnovnošolce. Ker so žeeli obuditi spomin na izdelke, ki so jih naši predniki izdelovali zato, ker so jih potrebovali pri vsakdanjem delu in za praznične potrebe, so se povezali s prof. dr. Janezom Bogatajem in Iztokom Urbanijo. Tako je nastal natečaj Košara – izdelek slovenskega pletarstva. Žeeli so, da bi učenci izdelali izdelek, ki v sebi nosi tradicijo, znanje, je prijazen naravi, prepoznaven in uporaben. Natečaj se je začel jeseni 2021, zaključil pa 20. junija 2022. Decembra so organizirali tudi izobraževanje za mentorje, ki sta ga vrhunsko izvedla prof. dr. Janez Bogataj in Iztok Urbanija.

Učenci so v sklopu natečaja ustvarjali iz naravnih materialov (šibje, protje, vitre), po vzoru košar, ki so jih delali v njihovem okolju. Učenci in mentorji so se povezali z ljudmi, ki to obrt že poznajo – to so v večini starejši ljudje. Tako se je vzpostavil most med generacijami. Udeležba na prvem natečaju ni bila velika. Vendar pa je bilo vloženega veliko truda učencev in mentorjev, ki so ga vložili v izdelavo košare. Ustvarili so lepe in uporabne izdelke in se ob tem tudi veliko naučili.

V Etnografskem muzeju je bilo 27. oktobra 2022 odprtje razstave izdelkov, ki so bili nagrajeni v okviru natečaja Košara – izdelek slovenskega pletarstva 2021/2022. Nagrade so dobili učenci 9. razreda OŠ Rovte in OŠ Ob Dravinji. Nagrade so podeljevali pletarski mojster g. Iztok Urbanija, dr. Janez Bogataj in ga. Marija Žabjek predsednica DKPS. Iztok Urbanija je za vsakega nagrajenca prispeval nagrado – košaro.

Za šolsko leto 2022/2023 so se odločili, da tema natečaja ostane enaka. Organizatorji želijo, da se jim pridruži več šol ter oživijo in obogatijo nekaj malega o tej temi v učnih programih in dejavnostih v šoli. Mladi bodo ob delu spoznavali slovensko kulturo in kulturno dediščino, pomembne osebnosti, ki so jo gradile in pri tem spoznali, da živijo v domovini z bogato rokodelsko dediščino.

*Sreča je v
dobrih ljudeh*

Prihodnost je naša večna neznanka, zavita v meglice mnogoterih barv. Na tej poti se srečujemo z veliko ljubezni, spoštovanja in različnosti. V naša življenja vstopajo ljudje, ki so k nam poslani kot darilo z neba. Takšni ljudje so kot sanje, a sanj na žalost ni nikoli veliko. To so osebe, ki so zlatega srca, pošteni, dobr in predani svojemu poklicu. Že vrsto leto prav takšna oseba opravlja različne zdravniške dolžnosti v Zdravstvenem domu Moravče. Njegova skrb so mno-
gi bolniki iz Moravč in širše okolice.
Je srčno predan svojemu poklicu, ved-
no v pomoč ljudem slabšega zdravja,
nikoli slabe volje in vedno prijazen ter
spoštljiv do vsakega, ki poišče njegovo
pomoč. Z asistentko Sanelo in svojo
patronažo je vzor mnogim ljudem v
belem. To je naš spoštovani dr. Marjan
Dežman.

Življenje je naše največje bogastvo,
stkanlo iz malih sreč naših otrok v
pisan mozaik veselja. Vendar sreča ni,
kar morala bi biti, če si sam srečen in
sreče nimaš s kom deliti. Zato pa je
priateljstvo kot duh radosti, ki trudno
dušo pozivi, da ni osamljena v brid-
kosti življenja. Želimo srečo in mir
vsem ljudem na tem krhkem svetu.
Veselimo se življenja, saj sreča najde
vsaka vrata, samo mi včasih sreči vrat
ne znamo odpreti. Pot življenja res
je kratka, na njej se marsikaj zgodi,
včasih strma, včasih gladka, vedno
polna je čeri. Čeri z ljubeznijo zgladi-
mo in v božičnem času vsem ljudem
miru in sreče zaželimo. Božični čas je
čas lepih in bolečih spominov; je čas,
ki obudi v nas skrito srečo kot tudi
prikrito bolečino. Božič svet prerodi,
v silvestrovem pa znova vse zacveti.

Imejte se lepo v novem letu na tem
čudovitem svetu, naj vas spremlja
sreča in ljubezen. Prižgimo luč, ljudje!
Najprej za naše najmanjše, ko dovolj
nam bo let in njihov bo ta svet, naj bo
zelen ne opuščen, odmeva na njem
naj prijeten ptičji zven.

Prižgimo luč miru, ljudje!
Stanka Slavka Srenjšček